

Однією із видів діяльності нашого Братства "Введення в храм Пресвятої Богородиці" є місійна діяльність. Братчики мають можливість щороку відвідувати парафії УГКЦ на теренах східної, південної й центральної України, щоб спільно із місцевими греко-католиками колядувати або ж посвячувати паску. Цих різдвяних свят чотири семінаристи в особливий спосіб послужили вірним Харківщини, Донецька, Маріуполя і Мелітополя. З ініціативи одного з них братчики представили греко-католикам із східної України інсценізацію пов'язаних із Христовим Різдвом подій, названих згодом "місійним вертепом".

Ініціатором створення вертепу був Роман Гром (5 курс), а підтримали його ініціативу Тарас Каблаш (5 курс), Святослав Розлуцький (5 курс) і Тарас Жеплінський (4 курс). Автором сценарію вертепного дійства був ще один однокурсник ініціатора Андрій Лінинський. Допомогла у втіленні вертепного задуму активна молодь із регіону, яка, спільно із семінаристами, на час різдвяних свят стала простенькими пастушками, небесним посланцем, який співає "Слава во вишніх Богу", озлобленим Іродом та вірним воїном, нездатними співати "Алилуя", трьома мудрецями зі Сходу, які впізнали у народженному Немовляті Небесного Царя, і смертю, яка забирає кривавого Ірода. До місійного вертепу ввійшов також образ нового українця, який, не зважаючи на великий заробіток і розкішне життя, долучається до прослави маленького Месії, колядуючи з усіма.

З січня 2014 р. Б. молодь із братами ДДС вирушили із Дрогобича в далеку дорогу. Через неочікувані пригоди, які траплялись у дорозі, подорожні прибули у смт. Вільчу (Харківська обл.) аж 5 січня. А там потреба у допомозі готовувати Святу Вечерю не давала на себе чекати. Тому вже звечора цього ж таки дня студенти взялися допомагати господарям - о. Сергію Ковалю та його дружині - чистити горіхи для куті.

Наступний день, названий в нашему календарі Навечір'ям Різдва Христового, гості парафії Покрову Пресвятої Богородиці розпочали із молитви. У Царських Часах й Великій Вечірні із Літургією св. Василія Великого прийшли взяти участь і кілька парафіян. Після молитви - посилена підготовка до приготування Святої Вечері. Результатом плідної праці були смачні, хоча й пісні, 12 страв на свят-вечірньому столі. О 16:00 із сяйвом першої зірки родина о. Сергія із родиною подорожніх заспівали вперше у цьому році "Бог ся рождає", щоб привітати один одного із Різдвом Христовим, а разом з тим сповістити всьому світові, що Христос народжується, і попросити Його благословення для споживання свят-вечірніх страв. А тоді - знову до храму, де цілий вечір лунатимуть колядки та молитва, де різдвяна радість наповнюватиме серця як маленьких дітей о. Сергія так і всіх його парафіян, так і прибулих до нього різдвяних гостей, а ними й серце самого духовного наставника наповниться невимовною радістю, бо з нами Бог! Після Великого Повечір'я семінаристи (а дехто з них вже вдруге!) із усіма присутніми скуштували пісні страви і з загальнопарафіяного свят-вечірнього столу, який приготували парафіяни.

7 січня. "Різдво Твоє, Христе Боже наш, засвітило світові світло розуміння". На Божественній Літургії лунали різдвяні антифони, тропарі. Навколо витав дух Різдва. Після Служби Божої семінаристи вперше представили парафіянам храму Покрову Пресвятої Богородиці смт. Вільча дійство різдвяного вертепу. Присутні колядували із учасниками вертепу, радіючи приходові Спасителя у світ. Напротязі цілого дня вертеп із різдвяною колядою відвідував кожну домівку, де були люди, бажаючі споглянути на інсценізацію події Різдва молоддю із західної України.

8 січня мандрівники були вже у Донецьку. Новостворений із учасників вертепу хор співав у новопосвяченому храмі св. Миколая Чудотворця Божественну Літургію. Там й колядували із західняками парафіяни та прихожани храму. Опісля вертеп завітав у донецьке СІЗО, де різдвяною радістю ділився із неповнолітніми. Глядачами вертепу були й військовослужбовці та один парафіянин вже згаданої парафії св. Миколая, який дуже бажав прийняти вертеп у свою домівку. Завітали семінаристи і на донецький Євромайдан, щоб там заколядувати донецьким активістам та виявити свою їм підтримку. Супроводжував колядників о. Михайло Заверчук,

— парох парафії св. Миколая Чудотворця.

— Вечеряли подорожні вже в о. Ростислава Спринюка, який служить у Маріуполі. В нього і ночували.

9 січня був днем найбільш насиченим колядою. Відвідини домівок майже всіх парафіян о.

Ростислава затяглися на весь день. Завдяки такому насиченому поїздками по місту дніве семінаристи, мабуть, найкраще познайомились саме із цим морським містом. Колядували цього дня й у благодійній організації "З нами добре серця", яка займається опікою над дітьми-інвалідами, там ознайомитись із місійним вертепом отримав змогу весь Маріуполь через місцеве телебачення. День, в який Церква, святкує пам'ять первомученика Стефана, закінчився для колядників пізно ввечері.

10 січня о 10:00 студенти ДДС вже були присутні на Літургії у с. Лазурному, де трудається у Христовому винограднику о. Петро Креницький. Там же заколядували парафіянам о. Петра та, як годиться, поставили вертеп. А далі - до Мелітополя, де о 15:00 на центральній площі міста перед місцевими жителями представили свої погляди на подію Різдва мелітопольська молодь, студенти із Львова із семінаристом Київської трьохсвятительської духовної семінарії та наша молодь із студентами ДДС. Ввечері у місцевому греко-католицькому храмі о. Петро служив Божественну Літургію, яку співом супроводжував маленький хор учасників нашого вертепу. А тоді - знову вертеп для мелітопольських греко-католиків. Вже останній. Попереду довга дорога додому.

11 січня подорожні стояли на головному майдані країни - Майдані Незалежності. Колядували. Але не на головній сцені країни. Ледь чутна коляда лунала у їхніх серцях. Вони просили у маленького Немовляти, в якому, як ті мудреці, впізнали великого Бога, сповнити над нашим українським народом Свій спасительний задум, здійснити Свою святу волю.

А вже 12 січня колядники вперше заколядували у власних домівках та ділились враженнями від довгої подорожі із своїми домашніми. Наступними, хто дізнається про їхні пригоди, радості та переживання будуть їхні співбрать - семінаристи Дрогобицької духовної семінарії.

Див.фоторепортаж:

{gallery}missions/rizdvo_2014{/gallery}